

**Teatre Auditori
de Granollers**

18.10.26 — 19 h

Diàlegs

**Amb el Cor de Cambra
de Granollers**

Fitxa artística

Cor de Cambra de Granollers
(Josep Vila Jover, director)

Durada: 60 minuts

Programa

Tu es petrus, **G.P.da Palestrina (1525-1594)**
O salutar hostia, **Gioachino Rossini (1792-1868)**
Ave virgo Sanctissima, **Francisco Guerrero (1528-1599)**
Psalm 43: Richt mich Gott, **Felix Mendelssohn (1809-1847)**
Timor et tremor, **Orlando di lasso (1532-1594)**
Ave maria, **Anton Bruckner (1824-1896)**
O magnum mysterium i Ave maria, **Tomas Luis de Victoria (1548-1611)**
Warum is das Licht gegeben, **Johannes Brahms (1833-1897)**
Versa est in luctum, **Alonso Lobo (1555-1617)**
Abendlied, **Joseph Rheinberger (1839-1901)**
Cantate Domino, **Claudio Monteverdi (1567-1643)**
Ave Maris stella, **Edvard Grieg (1843-1907)**

Bis
Regina Coeli, **Tomas Luis de Victoria (1548-1611)**

NOVETAT: El TAG a Spotify!

Entra al nostre perfil a Spotify i escolta les llistes que recullen la música dels concerts de clàssica.

Segueix-nos a Spotify!

**Un concert que ens convida a aturar el temps
i deixar-nos portar per la bellesa de la veu
humana**

Organitza i promou:

Amb el suport de:

Viu la clàssica!

Sons en el temps

Si vols saber més sobre aquesta obra, escolta l'episodi 3 del pòdcast *Sons en el temps*: "Diàlegs en el temps"

Recomanem

El so del metall

Divendres 13 de novembre | 20 h
Teatre Auditori de Granollers | Sala Petita

En aquest concert de 'Joves talents' del Cicle Carles Riera de l'Escola Municipal de Música i Conservatori Josep M. Ruera, Interbrass, un quintet de metalls format per estudiants de l'ESMUC, oferirà un repertori que recorre cinc segles de música, des del Renaixement de Gabrieli fins a composicions actuals.

Temporada 2026—2027

@teatreauditori
 @teatreauditoridegranollers
 @teatreauditori

El camí de l'ànima

Els diàlegs més famosos de la història són, segurament, els que va deixar escrits Plató. El filòsof grec sabia que la millor manera de transmetre l'amor al pensament era mostrant el mecanisme pel qual aquest pensament pren forma, que és a través de l'intercanvi honest d'idees.

Per Plató, igual que pel seu mestre Sòcrates, l'objectiu del diàleg no era aconseguir convèncer l'altre sinó construir quelcom nou entre les dues parts, i el concert que el Cor de Cambra ha preparat per iniciar aquesta temporada pretén una cosa similar posant de costat obres dels grans polifonistes del Renaixement (com Palestrina, Guerrero, Victoria o Lassus) amb peces de compositors del Romanticisme que van voler recuperar aquesta sonoritat (Brahms, Bruckner, Mendelssohn, Rossini...). I quan diem de costat és per destacar que en el concert s'aniran alternant les peces d'una època amb les de l'altra per fer més evident aquesta voluntat de diàleg entre iguals.

Un diàleg que és, per tant, molt més que un exercici de comparació. No van ser pocs els compositors del segle XIX que creien que la música sacra del seu temps havia pres camins massa expansius per la influència de l'òpera o la gran música simfònica, perjudicant així la contenció que caldria esperar dins de l'església. El mateix Beethoven va estudiar Palestrina i altres autors antics abans de posar-se a escriure la seva *Missa Solemnis*, ja que volia mantenir una actitud respectuosa i introspectiva a l'hora de fer música per al temple.

Però l'escriptura de motets i altres peces corals a *capella* era el marc perfecte per a que aquells autors romàntics poguessin reivindicar la bellesa de la polifonia antiga. Compositors com Brahms o Bruckner van dedicar molt de temps i energia a estudiar les grans obres del Renaixement i van abocar aquesta saviesa a les seves peces, evocant les textures del passat, però creant, és clar, quelcom nou. D'aquesta manera s'assoleix l'objectiu de tot diàleg: construir una "veritat més certa" que la de la qual s'ha partit.

Escoltar Palestrina al costat de Mendelssohn o Guerrero al costat de Brahms ens situa en aquest marc de diàleg alhora que ens convida a reflexionar sobre les connexions que es creen a través del temps. Veure com els compositors de fa quasi dos-cents anys miraven els de fa cinc-cents és també adonar-nos de com nosaltres mirem al passat i també hi dialoguem. No són pocs els compositors del nostre temps que han utilitzat també les textures de la polifonia coral adaptant-la al llenguatge d'avui: Pärt, Tavener, Lauridsen, o a casa nostra Vivancos o Magrané entre molts altres mantenen viva aquesta tradició.

Oriol Padró, arxiver melòman i responsable del pòdcast *Sons en el temps*

